

Modliba o. arcibiskupa Jana:

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme,
že jsme byli příliš zahledění do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.

K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí,
chovali se jako páni světa a vládci stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,
a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většinou nevadilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.
Jiní prchají před válkou, která se vede proto,
aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,
chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.
Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.
Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obráť nás a my se k tobě vrátíme.
Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězila tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš. Amen.

Mons. Jan Graubner